

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

אביב לוי ז"ל

ילדות

אביב נולד ביום א' באב תשנ"ז 4.8.1997 בפתח תקווה.
בן לפרי (פרלה) ויעקב. בן בכור להוריו, אח של אורין, נוי ודן.
הוא למד בבית הספר היסודי "נעמי שמר" בעיר, המשיך לחטיבת ביניים ב"עלומים פיינברג",
ומשם ללימודי תיכון בבית הספר "גולדה מאיר", במגמות גיאוגרפיה ותלמוד.
אביב היה תלמיד טוב וחרוץ, השקיע רבות בלימודים וציוניו היו גבוהים.

על הילד שהיה

אביב היה נער חברותי ואהוב, מלא שמחת חיים, כריזמטי וסוחף שכבר מגיל צעיר גילה תכונות של מנהיגות שקטה ועוצמה פנימית, אכפתיות וצניעות – תכונות ששילובן יחד הביאו אותו להיות "הדבק של החבורה" ומי שהחבר'ה באים לדרוש בעצתו. לאורך כל שנות ילדותו, הייתה התנהלותו של אביב רצינית ושקולה. הוא מיעט במילים, היה קשוב לרצונות ולצרכים של האחר ופעל ליישוב מחלוקות בדרכי פשרה ונועם תוך הסתכלות על האדם באשר הוא אדם. דאגה לזולת ואהבת הבריות היו נר לרגליו.

גיל ההתבגרות

אביב היה צעיר נאה, רזה וחסוב, אסתטי ומסודר בלבושו. הקשר שלו עם אימו היה הדוק והיא מספרת כי הוא היה החבר הכי טוב שלה, "הנפש התאומה שלה", וכי הם נהגו להעביר את הזמן המשותף בשיחות נפש מלב אל לב. ההורים סיפרו כי אורין ואביב, שפער הגילאים ביניהם קטן, גדלו כתאומים ועשו הכול יחד, וכי נוי וזן ראו באביב דמות אב שני ומודל להערצה וחיכו לבלות במחיצתו. הוא שמר על קשר טוב גם עם משפחתו המורחבת – בני דודיו, דודיו וסביו, נהג להגיע לארוחת צהריים בבית סבתו וליהנות ביחד עם בני המשפחה מהמטעמים פרי ידה.

תחביבים ותחומי עניין

אביב היה שובב, פעלתן, אתלטי ומלא מרץ. אהב מאוד לשחק כדורגל ולהתאמן בקפוארה, השתתף בתחרויות ואף זכה במדליה בהיותו בן עשר.

אהב גלישה, ספורט שהחל לעסוק בו כבר בהיותו בן ארבע עם אביו ואחיו אורין, והשלושה נהגו לבלות שעות בים יחד. בנוסף, אהב מאוד משחקי מחשב, מוזיקה וקריוקי.

השיר המועדף עליו להאזנה היה שירו של גיל ויין "צבעים", ובערבי קריוקי הוא נהג לשיר את השיר "אם יש גן עדן". אביב היה קשור מאוד לבני משפחתו והם הקפידו על בילוי משותף שכלל צפייה בסרטים ומשחקי מונופול ושש-בש.

הגיוס לצה"ל

ביום 21.3.2016 התגייס אביב לצה"ל כשהוא חדור מוטיבציה ומלא רצון להצליח ולשרת שירות משמעותי. הוא שירת בחיל הרגלים, בגדוד "צבר" של חטיבת "גבעתי". חברו איתי סיפר כי "הוא היה מאושר מהשיבוץ. אמר שזה בדיוק מה שהוא רצה".

השירות הצבאי

לאחר חודש וחצי בטירונות, זיהו מפקדיו של אביב את הפוטנציאל שיש בו והציעו לו לצאת לקורס חובשים.

לאחר לבטים בהבינו את חשיבות התפקיד ומשמעותו הוא החליט לצאת לקורס. בני משפחתו וחבריו זוכרים בחיוך כיצד נהג להתאמן עליהם בסוגים שונים של חבישות על מנת להתמקצע בתפקיד, עוד הם סיפרו על התמסרותו המוחלטת ללימודים ולעשייה במסגרת הקורס.

בתום ארבעה חודשי קורס, חזר להמשך טירונות וסיום המסלול לקראת שירות ביחידה.

השירות הצבאי

בחלוף שמונה חודשים מסיום המסלול, יצא אביב לקורס מ"כים. הוא אהב מאוד את תפקידו כמפקד ואת האתגר שהוצב בפניו וביקש לשמש דוגמה אישית לפקודיו ולהוות עבורם מודל לחיקוי מתוך מחשבה כי "נאה דורש נאה מקיים". השתדל לסייע לפקודיו ככל יכולתו, כשהוא מגלה אחריות וקשב רב לצרכים ולתחושות שעלו בקרבם. חייליו סיפרו כי מצאו אצלו אוזן קשבת ותמיכה פיזית ומנטלית, הן במהלך המסעות אליהם יצאו כחלק ממסלול ההכשרה, והן בסיוע שהעניק להם בהתמודדותם עם בעיות ת"ש (תנאי שירות) שונות, תוך שהוא מבצע ביקורי בית ושיחות עם הורים מודאגים, והכול בחיוך ובאהבה.

השירות הצבאי

סגן אריאל סיפר: "מה שאפיין את אביב זה סדר וארגון וכן מקצועיות ואכפתיות לחיילים. אחד כזה שמזהה מיד שיש במחלקה חייל עם הפנים באדמה, ולא מוותר לו. שואל וחוקר עד שהוא מוציא ממנו מה קרה", ותיאר את מסירותו הרבה לחייליו: "אחרי כמעט שבוע שאביב ישן איתנו בחול, מפקד הפלוגה התקשר אליו 'אביב, תחזור לבסיס, תתקלח תתארגן על עצמך' ואביב ענה לו 'לא לפני שהחיילים שלי חוזרים מהשטח לבסיס'".

השירות הצבאי

"אביב הנחיל לחיילים שלו רעות ומקצועיות, והכיר כל אחד ממש 'ברחל בתך הקטנה'. הוא היה עמוד תווך משמעותי בגדוד", סיפר סגן-אלוף אסף, מפקד הגדוד.

בשל איכויותיו ומסירותו יוצאת הדופן, הוא נבחר כמפקד מצטיין ואף יצא לקורס סמלים בכירים, אשר בסיומו שימש כסמל מחלקה בפלוגת החוד הגדודית.

אביב לקח חלק בפעילות היחידה ברצועת עזה ובחברון, שם קראו לו חבריו בחיבה "המלך של חברון" וסיפרו כי הוא הכיר את כולם ואף נהג לעשות "קידוש" בערבי שישי עם תושבי המקום.

השירות הצבאי

כשאביב שב מהצבא לחופשות הביתה, "היה זה כאילו שב האור הביתה" סיפרו בני משפחתו. את השבתות נהג להעביר בחיק המשפחה, כשהוא מקפיד על בילוי זמן איכות עם דן בצפייה בסרטים ובאכילת גלידה ושינה יחד, וזאת לצד מפגש עם החברים ועשיית "על האש".

מועד הנפילה

ביום שישי 20.7.2018, היה אביב אמור לשהות בחמ"ל, אולם מפקדיו נענו לבקשתו והוא יצא עם חבריו ליחידה לפעילות מבצעית בשטח גבול רצועת עזה, והתלווה לכוח קומנדו צה"לי בתפיסת עמדה על הגדר.

סגן-אלוף אסף, מפקד הגדוד, שיחזר: "ביום הירי הצבתי את אביב בנקודה שמבחינתי היא קריטית. אביב היה סמל ובגדוד יש גם מ"מים, סמ"פים, מ"פים ויותר מזה, אבל סמכתי עליו והחלטתי שיפקד על מ"מ שהגיע מפלוגה אחרת, כי ידעתי שכל משימה שאביב יקבל תבוצע על ידו בצורה הטובה ביותר. זה היה עוד יום שישי של הפרות סדר".

מועד הנפילה

בזמן שאביב פיקד על כוח מיוחד בעמדה, הוא נפצע מירי צלפים של החמאס. הוא פונה וקיבל טיפול רפואי מיידی בשטח, ואולם מאמצי ההחייאה שביצעו בו לא צלחו.

סמל ראשון אביב-אברהם לוי נפל בפעילות מבצעית בגבול עזה ביום ח' באב

תשע"ח 20.7.2018 בן עשרים ואחת בנופלו.

הוא הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי סגולה בפתח תקווה. הותיר הורים, שני אחים ואחות.

הספדים

אימו ספדה לו:

"אביב שלי... יפה תואר שהתנחל בלבבות של כולנו. רציתי לצעוק ולברוח אבל הכול השתק בתוכי. נעצר וקפא. הבנתי שהשתיקה שלי היא הצרחה הכי גבוהה. השתיקה שלי זה הכאב הכי כואב אצלי... בעשרים ביולי יצא אלוקים ללקט את הפרח הכי יפה בגינה ובחר באביב שלי. מלאך עם נשמה טהורה וקדושה. אלוקים רצה אותך בגן העדן קרוב אליו, לעטרת כיסא כבודו.

יום אחד בלי התראה מוקדמת נלקחת לי מהחיים דרך דלת יציאה נסתרת. אילו ידעתי היכן אתה מסתתר לא הייתי מפסיקה לתור אחריך כל חיי. מדמיינת שהרוח תישא אותי למקום בו אתה נמצא, לחבק אותך, לנשק את הראש הקטן והיפה, לשמוע את קולך ולהביט בעיניך היפות והכובשות עוד פעם אחת. אביב, בני בכורי, הראשון שקרא לי אימא, היית הנפש הטהורה שלי, כתר על ראשי, חלומה של כל אימא, ילד-חבר. עוצמתך, גבריותך והשקט הנפשי שלך חסרים לי מאוד... אני מתקשה מאוד לשאת את המרחק ממך, שולחת אליך חיבוק ואת אהבתי האינסופית. מחבקת אותך ברגע זה יותר מתמיד. שלך לנצח. אימא".

הספדים

האב יעקב ספד: "היינו משפחה מושלמת ומאושרת, ופתאום הבית התמלא בעצבות וכאב. הכול השתנה מהקצה אל הקצה.. אביב, למרות שהוא היה צעיר השאיר דברים שמבוגרים לא משאירים.. בזכותו היינו עשירים באהבה. אביב ממשיך לחיות בינינו ובתוכנו ועדיין משפיע על חיי המשפחה ומהווה חלק בלתי נפרד מהם".

שחר, חברתו של אביב, כתבה: "אהוב יקר שלי, לוחם שלי. לא נקלט לי מה שקורה מרגע שהלכת לי. הלב נשרף והדמעות לא מפסיקות לזלוג. מי היה מאמין שתלך לי כל כך מהר".

בר, חברו הטוב, כתב: "אביב, אחי היקר, מלך העולם... הדמעות זולגות ומרטיבות את הדף, אין מילים שיוכלו לתאר ולהסביר איך תפסתי אותך וכמה הערכתני והערצתי אותך מהצד. היית מפקד מדהים בעיני, היית הכול מהכול... אחי היקר, תודה על הזכות לראות וללמוד מהי אהבה, נתינה, כבוד וערכים. תודה על דקות ושעות של כנות, פתיחות וצחוק לצידך. באמת שהיית הלוחם הכי טוב. שלך לעד".

הספדים

נוי, אחותו של אביב, כתבה והלחינה שיר לזכרו ושמו: "לכל מקום"
"איפה אתה? לאן הלכת ומתי אתה חוזר?"
כי זה לא יכול להיות שאותך לא אראה יותר
מתגעגעת ומחכה שתחזור כבר
כי כאן כלום לא נשאר אותו דבר
התמונות שלך בבית, המדים על המיטה
והריח שבחדר גורם לי שוב לאבד שליטה
לכל מקום שרק אלך תמיד אזכור אותך
ובכל שיר שלא אשיר תשיר איתי
מה לא אתן כדי לומר לך כמה מילים
אותך אחי שלי אוהב לעולמים".

השיר, בביצועה, זמין לצפייה באתר יוטיוב והקליפ שלו מלווה בתמונות מתחנות חייו של אביב.

הנצחה

אדיר, חברו הטוב של אביב, אשר לקח חלק במסע להר האוורסט ברכס הרי ההימלאיה, הקים פינת הנצחה לזכרו בראש ההר וכתב בעמוד הפייסבוק שלו – "נפאל, נובמבר 2019, שנה אחרי השחרור ואני עם הדגל שלך, אביב... הדגל שיתנופף לו בעוד כמה ימים על ההר הגבוה, העוצמתי והיפה בעולם. בדיוק מה שמייצג אותך - בחור עוצמתי, חזק ומוביל".

אביב מונצח באתר ההנצחה העירוני בעיר מגוריו פתח תקווה. בעיר גם מוקם מרכז קהילתי רוחני לזכרו ובו תפעל "מדרשת אור לאביב".

הנצחה

נוי אחותו של אביב יצרה את הסרט- "אביב נעורים" סרט גמר במגמת קולנוע.

בגלל תחושת הפספוס מהקשר שלא מומש עד תום, ועל הדברים שהייתה אומרת לו יכלה - החליטה נוי לכתוב מחדש את סוף הסיפור. על כל הדברים שלא הצליחה לומר נוי לאח שלה, ניסתה לפצות בסרט. הסרט שיצרה נוי עם מגמת הקולנוע של בית הספר "אחד העם" בפתח תקווה - זכה בפרס הסרטים הקצרים של משרד החינוך.

קישור לצפייה בסרט:

<https://www.youtube.com/watch?v=X4aTUAfVy-o>

הנצחה

קישור לעמוד הפייסבוק לזכרו של אביב:

<https://www.facebook.com/%D7%9C%D7%96%D7%9B%D7%A8%D7%95-%D7%A9%D7%9C-%D7%90%D7%91%D7%99%D7%91-%D7%9C%D7%95%D7%99-105978974939252>

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

